

תת"ע 9665/12/18 - מדינת ישראל נגד דרור כהן בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9665-12-18 מדינת ישראל נ' דרור כהן
לפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

דרור כהן בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אדר

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הדברים אציין, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], **התשמ"ב-1982**, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ביום 10/7/18 נרשם כנגד הנאשם דו"ח מסוג ברירת משפט בגין עבירה של אי ציות לתמרור 818, דהיינו חניה לאורך קטע מדרכה הצבוע באדום לבן, הנאשם בחר להגיש בקשה להישפט, כפר באשמה וביום 30/1/19 התנהל דיון ההוכחות.

המחלוקת בין הצדדים:

ע"ת 1 -השוטר, העיד כי בעודו בנסיעה רכוב על קטנוע, הבחין בנאשם יוצא מחנות, נכנס אל רכבו אשר עמד במקביל למדרכה הצבועה באדום לבן, החל בנסיעה, או אז, עצר מבעדו השוטר להמשיך בנסיעתו, ביקש אותו לחזור למקום עמידתו ורשם את הדו"ח נשוא העניין.

הנאשם טוען כי כלל לא היה מחוץ לרכב, לא יצא מחנות, לטענתו היה תוך כדי נסיעה כאשר רכב לפניו עצר, עיכב אותו ולכן ניסה לעבור לנתיב שמאלי, או אז, נעצר ע"י השוטר.

דין והכרעה:

למעשה בפני ביהמ"ש עומדות שתי גרסאות מנוגדות לחלוטין, השוטר העיד כי הנאשם יצא מחנות ואילו הנאשם העיד כי כלל לא יצא מחנות היה ברכבו תוך כדי נסיעה.

כבר עתה אציין כי הן השוטר והן הנאשם השאירו עלי רושם מהימן, לא התרשמתי כי לשוטר היה עניין ברישום הדו"ח מעבר למתבקש ממנו במסגרת תפקידו וכן לא התרשמתי כי מדובר בנאשם שאינו דובר אמת שכן באופן בלתי אמצעי התרשמתי כי הנאשם מדבר מדם ליבו וחש כי נגרם לו עוול ברישום הדו"ח.

ברי כי כבר בשלב זה כאשר מדובר בעדות יחידה בגינה מתבקש ביהמ"ש להרשיע, וכאשר ביהמ"ש סבור כי עדותם של שני הצדדים שקולה, הרי שמאחר ומדובר במשפט פלילי אין לביהמ"ש אלא לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ברם, על אף האמור ארחיב מעט ואומר כי השוטר ציין כי היה קרוב מאד כאשר הבחין באירוע עמ' 4 ש' 17, אף על פי כן הספיק הנאשם, לדברי השוטר, לצאת מחנות, להיכנס אל תוך הרכב, להניעו ולהתחיל נסיעה לפני שנעצר.

תגובת הנאשם על אתר כפי שנרשמה על ידי השוטר הייתה תגובה חד משמעית, הייתי בתוך הרכב, אתה שקרן, אני עוזר לכם בלהב, אני מכחיש שעשיתי עבירה. דברי הנהג בדו"ח הנם תגובתו הראשונית של הנהג בהמשך להטחת דבר העבירה בפניו מיד עם עצירתו, קרי, נסיבות המקרה נרשמות על ידי השוטר לאחר שכבר יודע מה תגובתו של הנהג לאירוע, במצב דברים זה הייתי מצפה מהשוטר קשירה טובה יותר של הנהג לאירוע, לדוגמה, כאשר נרשם "ראיתי את הנהג יוצא מחנות" יכול היה להוסיף תיאור קצר של הנהג, כך גם לעניין סוג הרכב, מדובר ברכב גדול ג'יפ, בפרטי הרכב נרשם רכב פרטי, כך כתוב ברישיון הרכב, אך כאמור, חזותו של הרכב שונה מרכב פרטי, לפיכך ראוי היה לקשור בנסיבות המקרה את צורתו וצבעו של הרכב באופן שיהיה ברור שהרכב שנצפה הנו רכבו של הנאשם.

לפיכך, לא ניתן לשלול מצב בו השוטר טעה לחשוב שראה את הנאשם מחוץ לרכב ולכן סבר שהרכב חונה על אף שהרכב עמד עת המתין שהרכב לפניו יחל בנסיעה.

בהערת אגב, אציין כי אינני מקבל את טענת הסניגור לפיה גם אם רכב חונה ובטרם מגיע השוטר אליו עזב את החניה לא מתגבשת עבירה.

לדידי שוטר המבחין כי בוצעה עבירת חניה, גם אם הנהג הזיז את רכבו טרם הגעת השוטר, העבירה בוצעה.

ניתן להתווכח אמנם על שיקול הדעת אך כל מקרה לגופו ובענייננו אינני מוצא מקום לעסוק בשיקול דעתו של השוטר.

כאמור בפתח הדברים, גם השוטר וגם הנאשם השאירו עלי רושם מהימן ועל כן נותר בליבי ספק והספק ככזה תמיד יפעל לזכותו של הנאשם ולפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד הצדדים